

ת"פ 42778/08/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42778-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רעות בר-טוב
נגד
הנאשמים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד שירה דורפמן-אלגאי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 26.11.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם והורשע בעבירות הבאות:
 - א. היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל;
 - ג. תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק הנ"ל;
 - ד. תקיפה חובלנית של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק הנ"ל.
- הנאשם הופנה בהסכמה לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 14.3.18: שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם והעמדתו בפיקוח השירות. עוד לפני חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 26.11.18 שמצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.
- ביום 26.3.18 טענו הצדדים לעונש, צד כעמדתו:

התביעה עתרה לעונש שעיקרו עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי;

ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהעמידו בפיקוח השירות;

מעשי הנאשם:

הנאשם והנפגעת נשואים זל"ז, ובעת ביצוע העבירות התגוררו עם שני ילדיה של הנפגעת מנישואין קודמים. הנאשם ואביה של הנפגעת ניהלו יחד אולפן הקלטות.

1. אירוע ראשון, במועד לא ידוע בשנת 2015 [אישום 1, היזק בזדון]:

כשהנפגעת היתה בחודש שמיני להריון, שהו הנאשם והנפגעת בבית סבתה של הנפגעת. במהלך ויכוח בין השניים ניפץ הנאשם במרפקו שמש חלון, והשברים פגעו בנפגעת.

2. אירוע שני, ביום 2017 בדירת המגורים [אישום 4, אימים ותקיפת בת-זוג]:

א. הנאשם והנפגעת רבו והנפגעת אמרה לנאשם שברצונה להתגרש. הנאשם קילל את הנפגעת ואיים עליה בפגיעה בגופה, באמרו לה "מי את שתגידי לי לא לעשות כושר, יא אפסה, אני אקבל תמיד את מה שאני רוצה, יא גרושה מסריחה, כוס אמא שלך שרמוטה, תיזהרי שאני לא אביא לך אחת, אני אהרוג אותך";

ב. הנאשם תפס בפניה של הנפגעת, משך בשיערה וחנק אותה, וגרם לה כך לשריטה בפניה;

3. אירוע שלישי, ביום 2017 באולפן ההקלטות [אישום 5, תקיפה חובלנית של בת-זוג]:

א. על-רקע מחלוקת כספית ביניהם, התקשר הנאשם לנפגעת ואמר לה שאם לא תביא את הכסף למשרדו שבאולפן ההקלטות ללא דיחוי, הוא יחסום לה את כרטיס האשראי. הנפגעת הגיעה למקום כדי למסור את הכסף לנאשם;

ב. אז גידף הנאשם את הנפגעת, הכה אותה, תפס את שיערותיה, נענע אותה, הדף אותה לרצפה, חנק אותה ואמר לה "זונה, תעופי מהחיים שלי". כשהנפגעת הצליחה להשתחרר מאחיזת הנאשם, התקשר הנאשם למשטרה וטען שהיא תקפה אותו;

ג. במעשיו גרם הנאשם לחבלות בגוף הנפגעת: דימום קל ונפיחות בראשה, שריטות בפניה, סימנים כחולים בשני צדי צווארה, כאבים בצלעות, שריטה בזרוע ימין, חבלה קלה וכאבים בירך שמאל. הנפגעת טופלה בבית חולים ושוחררה עם המלצה לחמישה ימי מנוחה, משככי כאבים, קירור מקום החבלות, מעקב רופא ומעקב עו"ס [תע/1];

ד. באותן נסיבות התפרע הנאשם באולפן והשליך לרצפה ציוד;

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול הרשעתו של הנאשם:

1. ההגנה עותרת לאימוץ המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם, מחשש לפגיעה תעסוקתית: הנאשם עובד כעצמאי בתחום המוזיקה, כמפיק ומלחין. הנאשם חושש שהרשעה עלולה לחבל ביכולתו לעבוד בתחומו בארה"ב, אם יאבד את האשרה שקיבל, ואף הציג לשירות המבחן חוזה עתידי לעבודה שם.

2. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושרה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.

3. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטית בשיקום הנאשם, וכך גם בענייננו: אמנם, במקרים חריגים בוטלה הרשעה כדי שלא לפגוע בקריירה בחו"ל, וראו למשל ת"פ 58960-12-12 **מ.י. נ' ולדמן** (2015) ות"פ 44597-02-13 **מ.י. נ' שאגן** (2013), אך הנאשם לא הראה כי מדובר בפגיעה קשה וחמורה בקריירה שלו, שמרכזת בישראל. עוד אוסיף, שלא ברור כלל - ואין עניין זה נושא ל"ידיעה שיפוטית" - אם רשויות ההגירה האמריקאיות מבחינות בין הרשעה לבין סיום הליך פלילי בקביעת אחריות ללא הרשעה, ומה מרחב שיקול הדעת של הקונסוליה המנפיקה את האשרות.

4. עתירת ההגנה נדחת אפוא, והרשעה תעמוד על כנה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות - קביעת מתחמי הענישה ההולמים:

ענייננו בשלושה אירועים מבודדים זה מזה, כשלדברי הנפגעת לא היו אירועים אלימים נוספים. מוצדק אפוא לקבוע מתחם נפרד לכל אירוע, שכן לא מדובר באירועים חוזרים או תדירים מסוג "טרור ביתי"^[1] (דרך זו אינה מחמירה או מקלה עם הנאשם ביחס לאפשרות של קביעת מתחם אחד, וראו ע"פ 7470/15 **מלכה נ' מ.י.** (2016)).

1. לאירוע הראשון, היזק בזדון:

הנאשם פגע מהותית בקניינם של בעלי הבית ובזכותם ליהנות ממנו ללא הפרעה. גם אם נילוה למעשה תו מחמיר של איום ושל פגיעה במתלוננת, לא יביא זה להעלאת סף המתחם מעבר למקובל בענישה הנוהגת. מתחם העונש ייקבע אפוא בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים.

2. לאירוע השני, איומים ותקיפת בת-זוג:

א. במעשה התקיפה פגע הנאשם באופן מהותי בערכים של שמירת הגוף והבריאות והאוטונומיה של האדם על גופו שהיא חלק מכבודו כאדם. המחוקק ובתי המשפט מצאו חומרה יתירה במעשי אלימות המבוצעים בתוך המשפחה, והטעמים להחמרה הינם הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון זה, קשיי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא נפגע, הקרוע בין האלימות שמופעלת נגדו לבין הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. בנוסף, מלמד הניסיון המצטבר כי הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הינו חמור במיוחד;

ב. עוד נוסף אופי מחמיר למעשה, כשתקף לו איום קשה, בתגובה להבעת רצונה של הנפגעת להתגרש: הנאשם פגע בשלוות נפשה של הנפגעת ובזכותה לחיים חופשיים מלחצים אסורים, ובנוסף פגע בחופש הפעולה והבחירה שלה, במסר שאינו מגיע לסחיטה גלויה ושמטרתו להניא אותה מלהתגרש (ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ.י.** (1989)).

ג. העבירה לא היתה מתוכננת. הנזק הפוטנציאלי הוא אמנם חמור, אך הנזק הקונקרטי לגוף הנפגעת לא היה חמור ואף לא מתמיד. עם-זאת, קל לשער את תחושות הכאב, המצוקה, הפחד והעלבון שחשה הנפגעת;

ד. הענישה הנוהגת במקרים של תקיפת בת-זוג, שלא בחפץ ושלא גרמה לחבלה קשה או מתמדת, מגוונת למדי, אך ניתן לזהות קו מרכזי בפסיקה ולפיו המתחם המקובל נע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר;

ה. היסוד המחמיר שבמעשה, שעיקרו באיום שמלווה לתקיפה, יצדיק קביעתו של מתחם מחמיר יותר - בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר;

3. לאירוע השלישי, תקיפה חובלנית של בת-זוג:

א. הנאשם פגע באופן חמור בערכים של שמירת הגוף והבריאות והאוטונומיה של האדם על גופו שהיא חלק מכבודו כאדם. כל שנאמר לעיל על חומרתה המיוחדת של אלימות במשפחה ועל מצבו של הקורבן, מודגם במקרה דנן, בו נחשפו מעשי הנאשם לא ביוזמת הנפגעת, אלא כיון שהוא-עצמו התקשר למשטרה (כדי להתלונן על הנפגעת שכביכול תקפה אותו). בנוסף, מלמד הניסיון המצטבר כי הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הינו חמור במיוחד;

ב. העבירה לא היתה מתוכננת. הנזק הפוטנציאלי הוא אמנם חמור, אך הנזק הקונקרטי לגוף הנפגעת לא היה מתמיד. עם-זאת, קל לשער את חומרת הכאב, המצוקה, הפחד והעלבון שחשה הנפגעת, מה גם שנשאה את תוצאות התקיפה הנראות לעין למשך ימים;

ג. מדיניות הענישה הנהוגה במקרים של תקיפת חובלנית של בת-זוג, אף שלא בחפץ ושלא גרמה לחבלה מתמדת, מחייבת מאסר, ולו בעבודות שירות.

ד. המתחם המקובל נע בין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, ובנסיבות העניין יש לעקוב אחר קו זה, התואם למדיניות הענישה;

נסיבות שאינן קשורות לעבירות - מיקום העונש במתחמים:

1. הנאשם יליד 1981, בן 36 כיום, פרוד ומצוי בהליכי גירושין מהנפגעת, אב לילדה בת שלוש, ומזה כארבעה חודשים מתגורר בביתו של חבר. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, הוא סיים לימודיו בתעודת בגרות, שרת בצה"ל כמוזיקאי ועובד כעצמאי כמפיק מוזיקלי ומלחין.

2. אין לנאשם עבר פלילי.

3. הנאשם נישא לנפגעת בשנת 2015 ולהם בת משותפת. הקשר בין בני הזוג ידע תהפוכות וחוסר יציבות, ולמעשה נישואיהם היו תוצאה של הריון לא מתוכנן. גם פניות חוזרות לטיפול זוגי לא הועילו, ומשנקלעה

המשפחה למשבר כלכלי והנאשם עבד שעות רבות מחוץ לבית, החמירו המתחים בין בני הזוג. ויכוחים ותגרות מילים הלכו ותכפו, כשתחושותיה של הנפגעת לפיהן הנאשם אינו נאמן לה עוררו ויכוחים סוערים. פרט לאירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן לא היו גילויי אלימות פיזיים, וגם לאחר אירועים אלו וחקירת המשטרה, ניסו שוב בני הזוג לפנות לטיפול זוגי כדי להציל את יחסיהם, אך ללא הועיל.

4. ובאשר לעבירות: מקורן של העבירות בתחושות התסכול והלחץ שחוזה הנאשם עקב חשדותיה של הנפגעת שפקפקה בנאמנותו, ושנספו לקשיים שנלוו למשבר הכלכלי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, וגילה הבנה למשמעותם ואמפתיה לנפגעת. שירות המבחן סבר שהערכה עצמית נמוכה ותלות של הנאשם בנפגעת, הוסיפו אף הן למתח בין בני הזוג ולתגובת הנאשם לדברי הנפגעת שרצונה בגירושין.

5. כיום הקשר הנאשם לבין הנפגעת הוא קונקרטי ונוגע רק לילדה המשותפת, כשהנאשם עומד כהלכה בתשלומי המזונות ובהסדרי הראייה.

6. בחודש אוקטובר 2017 פנה הנאשם לטיפול פרטי שבועי במרכז "XXX" ב-XXX (מסגרת המוכרת לשירות המבחן ונאמנה עליו, ומספקת טיפול ממוקד בתחום האלימות במשפחה). הנאשם מרגיש שהטיפול מקדם את תובנותיו ומצייד אותו בכלים לזיהוי מצבי סיכון לאלימות ולהתמודדות מותאמת. המטפל מסר לשירות את התרשמותו מאופיו ומצרכיו של הנאשם, את מטרות הטיפול, ואת הערכתו שהנאשם מחויב לטיפול ונתרם ממנו.

7. שירות המבחן התרשם שלנאשם מערכת ערכים תקינה ונורמטיבית, ללא דפוסים עברייניים או אלימים. העבירות בוצעו על הרקע המתואר לעיל, כאשר הן הפירוד בין בני הזוג והן הטיפול הייעודי, הקטינו את החשש להישנות אלימות. מסקנה זו נתמכת גם בהיעדר הסתבכויות פליליות נוספות, נטילת האחריות והבעת החרטה.

8. שירות המבחן המליץ אפוא על אמצעי יחיד של צו מבחן, ועוד המליץ על ביטול ההרשעה, כדי שלא לפגוע ביכולת הנאשם לעבוד בארה"ב.

9. לזכות הנאשם מדדים כבדי משקל, שגם אם לא יביאו להחרגת עונשו מהמתחמים שנקבעו, יצדיקו קביעת עונשו בחלקם התחתון של מתחמי הענישה: החשש לפגיעת העונש ביכולתו להשתכר ולשלם את מזונות בתו, נטילת האחריות למעשים ופנייה כנה ומחויבת לטיפול ייעודי, חלוף הזמן ללא הסתבכויות נוספות, והיעדר עבר פלילי.

10. עוד אתן משקל נכבד לרצונה של הנפגעת, שעברה מצידה תהליך טיפולי מיטיב, ומבקשת שיתאפשר לנאשם להמשיך ולהתקדם בחייו האישיים והמקצועיים [מובא בתסקיר].

11. העונש בגין כלל אירועי העבירה יוטל כאחד, תוך חפיפה מסוימת של העונשים. העונש העיקרי יהא אפוא מאסר בעבודות שירות, ולצדו ענישה מרתיעה של מאסר מותנה והתחייבות כספית, ופיצוי שיש עמו הכרה בעוול שנגרם לנפגעת.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר, שירוצה בעבודות שירות, החל מיום 22.01.19 במועדון XXX ב-XXX. תשומת לב

הנאשם להנחיות ולהתראות בחוות דעתו של הממונה, לרבות האפשרות להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות אחרת;

ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות אחרת. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ד. פיצוי לנפגעת (ע"ת 7 בכתב האישום) בסך 5,000 ₪, שישולם עד ליום 01.02.19, אחרת יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום האירוע האחרון 24.04.17 ועד ליום התשלום המלא בפועל;

ה. צו מבחן למשך שנה, כשהנאשם מוזהר שהימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

א. עותקי גזר הדין יועברו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות;

ב. בקשות לפריסת סך הפיצוי, או לדחייה נוספת של תשלומי, ניתן להגיש למרכז לגביית קנסות;

ג. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן;

ד. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ה. פיקדון, בתיק זה או בתיק קשור, יושב לנאשם;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ט, 11 דצמבר 11 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.

[1] כך לפי המסכת העובדתית המוסכמת, ולפי דברי הנפגעת לשירות המבחן. לכן לא אתייחס במסגרת השיקולים לדברים אחרים שמסרה הנפגעת לעו"ס בחדר המיון אליו פונתה ביום 2017, לאחר תקיפתה על-ידי הנאשם [תע/1];